

ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ

Περί τοῦ Ἰουλίου Βέρν,

Βιογραφίη

Ο Ἰούλιος Βέρν ἐγεννήθη εἰς τὴν Καππαδοκία τὸ ἔτος 18... καὶ ἐδιδάχθη Μουσικὴν, ἀπὸ τὴν ἐρωμένη τοῦ πατρὸς του Ἐλπινίκη, ἣτις ὑπῆρξεν εἰς τὸν καιρὸ τῆς διάσῃμος διὰ τὴν μεγάλην τῆς μύτην, τὰς ἀντιλήψεις τῆς περὶ πτηνῶν καὶ διὰ τὴν παράλογον ἐπιθυμίαν τῆς νά μνηστευθῆ τὸν βασιλέα Ἀγχιλάο τὸν τεσσαρακοστὸ — καὶ τὸν ὁποῖον τελικῶς ἐμνηστεύθη.

Ὁξύθυμος, ἐσωστραφῆς ὁ Ἰούλιος, ἐνέπτυξε τὴν φαντασία του ταχέως καὶ ἐπεδόθη ὡς ἔφηβος μετ' ἐξαιρέτου ἐπιμελείας εἰς τὸν ἀνανισμόν ἐπικαλούμενος, διὰ ἐντονότερον ἐρεθισμόν, τὴν συνδρομὴν τῶν ἀστρικῶν σωμάτων. Ἡ ἐπιμονὴ του εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ ἀνανισμοῦ ἦτο τοιαύτη, ὥστε νά ὀδηγηθῆ συντόμως εἰς τὴν συγγραφὴν φανταστικῶν ἱστοριῶν ἐντὸς τῶν ὁποίων κατέγραφε τὰς ἀναμνήσεις του ἐκ ταξειδίων μηδέποτε πραγματοποιηθέντων.

Καὶ ἐπειδὴ, ὡς εἶναι γνωστὸν, αἱ ἀναμνήσεις μὴ πραγματοποιηθέντων ταξειδίων ἐλκύουν ἀπείρως περισσότερο ἀπὸ ἐντυπώσεις ἀληθεῖς τῶν πραγματοποιηθέντων, ὁ Ἰούλιος Βέρν ἐγνώρισε δόξαν τιμὴν καὶ σεβασμὸν ἀπεριόριστον, τόσον ἐν τῇ ζωῇ ὅσον καὶ μετὰ θάνατον. Ἰδιαιτέρως δὲ ἐθαυμάσθη διὰ τὰς περιγραφὰς ὑπερόχων σκαφῶν ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπραγματοποιεῖ ὄλας τὰς ἐρωτικές του πράξεις, εἴτε μετὰ θαλασσίων παρθένων, εἴτε μετὰ τῶν ἱπταμένων εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἐφήβους. Διότι ὀφείλω νά προσθέσω, πὼς ὁ Ἰούλιος Βέρν ὑπῆρξεν πανηδονιστῆς. Ἐλάτρευσε τόσον τὴν Θάλασσα ὅσον καὶ ὀλόκληρον τὸν Οὐρανόν.

Ἀπέθανεν μίαν μεσημβρίαν ἑαρινὴν καὶ εἰς βαθύτατον γῆρας, κάπου εἰς τὸ Τέξας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Εἶχεν ἀποκοιμηθεῖ μὲ τὸ βιβλίον πού ἐδιάβαζεν ἀνοιχτόν. Καὶ ἐκ τῶν σελίδων τοῦ βιβλίου διέφυγε ἄτι ἀτίθασον, κοινῶς ἄλογον ἄγριον, τὸ ὁποῖον καὶ συνέθλιψε τὸ κρανίον τοῦ ἀτυχοῦς Ἰουλίου, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς πού ἐκσπερμάτωνε ἐναγκαλισθεὶς ἐφήβους οὐρανίους. Εὐτυχῶς δι' αὐτόν, τὸ ἄλογον ἐπέτυχε διὰ τοῦ κτυπήματός του ἀκαριαῖον Θάνατον. Καὶ τοιουτοτρόπως δέν ἀντελήφθη τὴν μοιραῖαν δι' αὐτόν στιγμὴν. Ἀφέθη πλέον ἀπερίσπαστος νά πραγματοποιηθῆ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐρωτισμοῦ του ἐσ α ε ἰ, εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.